

2ón. VIATGE A SANT PETERSBURG

DIES PREVIS

Quan decideixes gaudir un viatge a una determinada àrea ho fas amb ganes de complir unes il·lusions, uns objectius, i per fer-ho disposes d'uns recursos econòmics i especialment de temps per complir els anhels, en general es desitja aprofitar per veure tot i tornar amb un bagatge de coneixement de la zona. Com, especialment el temps és limitat pot donar-se el cas que es produeixi un cert anar i venir de llocs d'interès, museus, etc. exempt de la tranquil·litat i relaxació necessària per gaudir suficientment del lloc, quan viatges per segona vegada al mateix lloc, l'objectiu és més concret veure una determinat espai, fruit d'una determinada acció etc. i, automàticament veus que disposes de temps per, simplement gaudir d'estar allí, sense la necessitat de veure el que, per cert, ja has vist.

Visitar un lloc per segona vegada, simplifica els preparatius que, depenent de la zona a la qual vas i dels objectius que es tenen, poden ser laboriosos. La nostra il·lusió en visitar Sant Petersburg, donat que es tracta del 2ón. viatge es pot definir en: veure la ciutat nevada, visitar l'església Catedral de la Trinitat que en l'altra ocasió només vam poder veure a distància, assistir a un concert, visitar la sales de l'Ermitatge en les quals s'exhibeixen els pintors modernistes, visitar el Museu Etnogràfic i disposar de molt temps lliure per passejar, depenent del temps atmosfèric, i adular-se de la ciutat.

Just dos dies abans de sortir un bon company ens va recomanar el llibre "La Agulla Daurada" de Montserrat Roig, el vam comprar immediatament i ja teníem lectura per al viatge. El llibre relata l'estada de 2 mesos maig - juny en 1980 que l'autora va passar a Sant Petersburg -en aquell temps Leningrad- convidada per una editorial per entrevistar-se amb persones que van sofrir el setge de la ciutat per part de les tropes alemanyes durant 900 dies des de 1941 fins a 1943. La recomanació del llibre la valorem com molt oportuna.

Val a dir que a pesar que la previsió del temps anunciava nevades per a la mateixa setmana del viatge, una vegada allà únicament vam veure neu a les afores de la ciutat quan aterràvem, si en canvi, vam veure grans plaques de gel

en el riu Neva. Segons explica el llibre en 1980 durant l'estada maig-juny van tenir una nevada i durant el setge si el grossor del gel era superior a 3 metres s'atrevien a creuar el llag Làdogo, amb camions carregats. Aquest canvi climàtic ho espatlla tot. (Veure fotos 19, 20, 21, 22, 29 i 30)

Pel que fa a la preparació es concreta en:

- Cercar informació dels llocs a veure –adreces, horaris, preus, opinions- ens recolzem amb Internet i en particular www.tripadvisor.com
- Busquem vol d'avió, utilitzem els serveis de www.edreams.es
- Sol·licitem el visat d'entrada al país, ens faciliten els visats el **Central De Visados Rusos** *Avinguda de Roma, 67, 08029 Barcelona* Tel.: 902 19 29 30
- Reservem Hotel utilitzem el serveis de www.booking.com/Hoteles
- Comprem 2 entrades per visitar el museu Ermitage, comprades a: <https://www.hermitageshop.org/tickets/>
- Comprem dues entrades per al concert Straus/Dvowók/Debussy al Concert Hall del Marrinsky Theatre, comprades a: <http://tickets.mariinsky.ru/en/performance/>
- Canviem 50 € per a primeres despeses.

25/03/2015

Per "suavitzar" els tràmits en l'aeroport el dia del viatge actualment et permeten obtenir amb antelació la targeta d'embarcament per Internet, cada companyia aèria té un termini per fer-ho, en el nostre cas SWISS AIR ho permeten entre les 24h. i 2 h. prèvies al vol, o sigui a més de preparar l'equipatge obtenim i imprimim la nostra targeta d'embarcament.

26/03/2015

Matinem, el nostre vol s'inicia amb el trajecte Barcelona - Zurich a les 06:30 vol LX1951 SWISS International Air Lines el que ens obliga a aixecar-nos a les 04:15. El vol surt amb 1h. 30 min. de retard el que ens suposa perdre el vol de SWISS Air de Zurich a Sant Petersburg. Com a alternativa la companyia ens ofereix plaça al vol LH 1187 Zurich - Frankfurt de les 11:15 i un altra a les 13:10 per al vol LH 1436 Frankfurt - Sant Petersburg. Són molt amables amb nosaltres, ens conviden a un entrepà amb una beguda! Per contra, arribem a

destí 4h. 30 min. més tard i hem de canviar tot el programa de la tarda, sort que el programa no és atapeït.

Són les 18:30 i en menys de 30 minuts passem els tràmits d'entrada, el autobús 13 ens porta a una parada de metro Moskovskaya i en metro fent un transbord arribem a l'estació Vladimirskaia l'hotel esta a escassos 250 m. A les 20:00 arribem a l'hotel. És un aeroport, que disposa de bones comunicacions amb el centre de la ciutat. En el primer viatge, ja les havíem utilitzat.

20:00 Estem a l'hotel **Helvetia Hotel** *ulitsa Marata 11*, Tel.: +7 (812) 3122444. L'Helvetia Hotel **** és un hotel molt ben puntuat, 12è de 282, en Tripadvisor, còmode i molt ben situat, a escassos 100 m. de l'Avinguda Newsky.

El check-in a l'hotel és realment curiós, a part de sol·licitar-nos la documentació personal, la reserva i donar-nos la clau de l'habitació, ens atropellen amb una agenda dels serveis que ofereixen, encara que no coincideix amb els dies de la nostra estada i, alhora ens presenten un qüestionari sobre les nostres aficions per poder-les atendre millor. És d'agrair que desitgin oferir el millor i que t'atenguin però les formes, són insistents.

Ens acomodem i sortim a sopar, abans en *ulitsa Marata 23* aprofitem per canviar € en rubles i a escassos 200 m. de l'hotel passem pel restaurant Cat Cafè per reservar taula per sopar l'endemà.

Anem a Sopar al **Wave ~Burgers&More~** *Apraksin 3* Tel.: +7 (812) 997 2849. Caminem fins Avinguda Newsky és probablement l'artèria més important de la ciutat, es un carrer amb molta història no en va es refereixen a l'avinguda escriptors com Nikolái Gógol o Fiódor Dostoievski, o be Alekséi Maksímovich Peshkov (Màxim Gorki) escriptor i polític rus cantants com l'italià Franco Battiato que te una cançó titulada Perspectiva Newsky,(per escoltar una versió en castellà prema <https://www.youtube.com/watch?v=PLbnL63Ecow>). A nosaltres ens porta records del viatge anterior, es difícil anar a Sant Petersburg i no passar per l'avinguda Newsky.

A les 21:00 sopem a Wave ~Burgers&More~ a passar de ser una hamburgueseria, està qualificada com 4a d'un total de més de 9.000 llocs per

menjar, el local és el típic d'una hamburgueseria petit res especial, però les hamburgueses realment són excel·lents!!! la que vam menjar "**Kamchatka Burger**" és una hamburguesa feta crabcake amb pa negre amb tinta de sípia fresca importada d'Espanya. La millor hamburguesa que hem menjat mai, i de cranc, quelcom sorprenent per a nosaltres. Per recomanar! En diuen Kamchatka en referència una península en l'extrem orient de Rússia. Kamchatka és la capital del surf de Rússia. Tot passejar de nou tornem cap a l'hotel.

27/03/2015

Portem escasses hores a la ciutat però notem algunes diferències respecte al viatge que realitzarem escassament 20 mesos abans, d'una part sembla com si ens fos més fàcil entendre'ns en anglès, d'una altra com que coneixem com moure'ns per la ciutat, tot sembla més fàcil.

El previst per avui és visitar unes sales concretes del Ermitage, visitar la petita casa museu de Fiódor Dostoievski i visitar la Catedral Trinitat la resta del temps lliure a part de menjar i sopar en restaurants especialment buscats.

Ens aixequem a les 08:00 i al abans d'una hora ja som al carrer per anar passejant per l'Avinguda Newsky parem a la **Pâtisserie germans Elisiev** per esmorzar, la coneixíem del viatge anterior i és per recomanar. No obren fins a les 10:00, així que seguim caminant fins a **Singer Cafè Newsky 28**.

Singer cafè és una llibreria que disposa de cafeteria a la primera planta, l'edifici construït per la companyia Singer de màquines de cosir és d'una bellesa total. A l'època soviètica la van expropiar i van convertir en llibreria. En el primer pis el cafè té una magnífica vista de la **Catedral de la nostra Senyora de Kazan** (Veure foto 2). L'esmorzar és molt correcte, però el millor les vistes, és per recomanar! La llibreria compta amb alguns llibres en francès, anglès i espanyol majoritàriament són guies de viatge. Lògicament la majoria són en rus.

El museu Ermitage esta escassament a uns 900 m. la temperatura es bona, perquè anem ben abrigats, decidim continuar passejant fins al museu.

09:55 Estem enfront l'entrada del museu, hi ha prou cua per entrar, com que portem les entrades comprades per Internet obviem la cua, deixem les bosses en

el guarda-roba i ens dirigim cap a les sales on s'exposen les pintures impressionistes, motiu de la nostra visita, pel camí passem per altres sales emprant en la visita aproximadament unes 3 hores.

El museu Ermitage és un dels museus d'antiguitats i pinacoteques més gran del món. La seva col·lecció, formada per més de tres milions de peces, abasta des d'antiguitats romanes i gregues, a quadres i escultures de l'Europa Occidental, art oriental, peces arqueològiques, art rus, joies o armes. La seva pinacoteca està considerada una de les més completes del món.

El museu és un conjunt de 6 edificis, d'ells el Palau d'Hivern és majestuós. L'organització del museu és millorable, en el nostre cas, en visitar-ho al març, hi havia públic però no com a l'estiu, no obstant això, en algunes sales calia competir si es desitjava aconseguir un espai per a una bona fotografia (Veure fotos 3, 4, 5 i 6).

Atès al seu tamany, pels "professionals" en visitar museus, cal recomanar estudiar-lo abans de visitar-lo, i triar el que es vol veure, en un dia es impossible veure'l detingudament.

Si hi ha oportunitat, no deixar de veure el rellotge del paó que cal observar amb atenció per apreciar el moviment (Veure foto 7).

13:15 Sortim del museu i anem a dinar al **Sicaffe** c/ *Gorohovaya/ St. House 2/5*, lloc adequat per un dinar lleuger, ambient acollidor i bona música de jazz, anem caminant són uns 500 m., de camí contemplem i fotografiem "La Agulla Daurada" és la cúpula de l'Almirallat de Sant Petersburg, construït entre 1806 i 1823, va ser la seu de l'Escola d'Almiralls Imperials Russos. És un dels monuments més famosos de la ciutat. 14:30 Un petit passeig, aprofitant de nou per admirar l'Agulla Daurada, arribem al inici de l'Avinguda Newsky, un bus fins al 49 del mateix carrer o cantonada amb Vladimírskiy i caminant uns 600 m. anem a la **casa museu Dostoevsky** 5/2 *Kuznechny Pereulok*.

És l'última casa que va habitar Fiodor Dostoevsky amb la seva família i on va escriure gran part de "Els germans Karamazov". El lloc roman tal com ho va deixar quan va morir en 1881. Les cases que l'envolten ens recorden les

descrites per l'escriptor en algunes de les seves novel·les. Una casa bonica, de la Rússia tsarista, amb una reconstrucció de com la tenia, especialment l'escriptori, amb els seus llibres i papers (Veure fotos 8, 9 i 10).

Un tub aproximadament d'1 metre de diàmetre i tan alt com és l'habitació situat enmig de la paret amb el mecanisme adequat serveix de calefacció escalfant les dues habitacions una a cada costat de la paret (Veure foto 11).

Estem prop de l'hotel i per tant de la casa de canvi de Marata 23 canviem 100 €, a continuació caminem fins a l'estació de metro Majakovskaya uns 250 m. i en metro anem fins a Tekhnologicheski Institut 2 i des d'allí caminant –uns 700 m. fins a la **Catedral de la Trinitat** *Izmaylovskiy prospekt 7A* Tel: +7 (812) 251 89 27. (Veure fotos 23 i 24)

La Catedral de la Trinitat fou construïda en el segle XIX en substitució d'una església del segle XVIII que va ser destruïda per una inundació l'any 1824, té una capacitat per encabir 3.000 persones. En 1922, la majoria dels objectes de valor de la catedral van ser saquejats, i el robatori va continuar durant alguns anys fins que la catedral es va tancar definitivament el 1938. Va haver-hi rumors de plans per demolir la catedral i utilitzar el terreny per construir un teatre per als treballadors del districte. No obstant això, la catedral va ser transferida al Ministeri Soviètic de Telecomunicacions i la va convertir en magatzem. En 1990 es va retornar la catedral a l'Església Ortodoxa Russa. L'any 2006 un incendi va destruir alguna de les cúpules essent restaurada en 2010. En 1867 si va casar Fiódor Dostoievski.

La inundació de 1824, amb 421 centímetres sobre el nivell del mar, va provocar que tres-cents edificis fossin destruïts i va inspirar a Aleksander Pushkin per escriure el poema "El genet de bronze".

Disposem de dues hores de temps lliure, aprofitem per veure un **mercat** que estava prop de la Catedral, anem a sopar prop de l'Hotel pel camí fem algunes compres.

20:00 Sopem al **Cat Cafè** *c/ Stremyannaya ul. 22/3*: Tel.: 7 (812) 571 3377
Cuina georgiana. Tenim taula reservada ahir. El restaurant té molt bones

referències a www.tripadvisor.com a més el coneixíem del viatge anterior. Sopem molt bé encara que el vi georgià no el trobem tan bo com diu la seva anomenada.

21:30 Estem molt a prop, escassos 200 m., de l'hotel, caminant anem a descansar.

28/03/2015

El desig per avui és visitar el Palau Menshikov, veure el Museu Etnogràfic i assistir al Concert Hall del Marrinsky Theatre on escoltarem peces de Straus/Dvowók/Debussy i la resta temps lliure per passejar pels carrers, veure les seves gents, conèixer la ciutat en la mesura que puguem.

Son les 08:30, Volíem desdejunar en **Foreversweet** *passatge Ligovsky* però a nit ens assabentem que havien tancat, com que el Palau està a l'altre costat del riu Neva més enllà de l'inici de l'avinguda Newsky sortim passejant veient una vegada més l'avinguda però, es que l'avinguda Newsky és el carrer principal de Sant Petersburg. L'avinguda comença a la Plaça dels Decembristes, entre el Almirallat i l'Ermitatge i acaba en la Fortalesa d'Alejandro, en total 4,5 km. va ser construïda de manera que l'ombra dels edificis, a causa de la seva altura relacionada amb l'amplària de l'avinguda, no aconseguís la vorera de davant.

En l'Avinguda Newsky en una de les seves interseccions pot veure's la famosa Catedral de San Salvador de la Sang Vessada (Veure foto 28). Caminant cap al Canal veiem l'Edifici de Aeroflot de granit gris, estil renaixentista, inspirat en el Palau dels Médici a Florència. El famós Cafè Literari o Patisserie Wolf i Béranger, on era habitual Pushkin, altres literats i artistes. Pushkin va sortir des d'aquest Cafè per acudir i morir en el duel que va tenir amb el militar francès Georges d'Anthès, que "tantejava" a la seva esposa.

En l'encreuament amb el Riu Moika hi ha un important referent perquè sobre la seva riba en una cantonada es troba el famós i tal vegada mes important palau privat dels Strogonof, (barroc impressionant) de color rosat pàl·lid i importants columnes blanques. Front es troba l'Edifici de l'Església Holandesa -color verd clar i columnes blanques-, sobre la mateixa vorera i una mica ficada cap a dins

està L'Església Luterana –evangèlica-. En la cantonada, a la vora del Canal, l'edifici emblemàtic Casa Singer ja comentada abans, enfront la imponent Catedral de la nostra Sra. de Kazan.

El pont Aníchkov el més famós dels ponts, a més dels seus quatre cèlebres escultures de cavalls té baranes de ferro adornades que les distingeixen d'altres estructures similars de la ciutat. El pont apareix esmentat en les obres Gógol, Dostoyevsky i especialment de Pushkin.

Hi ha l'edifici de la Filharmònica, al costat una mica ficada cap a dintre L'Església de Santa Catalina –catòlica-, creuant el carrer més endavant i també cap a dintre l'Església Armènia, en la vorera de davant hi ha un edifici llarg groc i blanc amb arcades que ocupa tota la quadra és la Galeria Comercial Gostiny Dvor, amb més de 300 tendes. A prop estan els Jardins de Catalina, en el centre dels quals hi ha un Monument, única estàtua de la tsarina Catalina II La Gran amb els seus principals ministres i col·laboradors. L'entorn és bellíssim i d'allí al fons es pot veure el Teatre Aleksandrinskiy. En una cantonada el Palau Beloselski-Belozerski (Veure foto 1), imponent, fastuós, i al llarg de l'avinguda gran quantitat de restaurants o cafès on es pot menjar i beure amb grans finestrals per veure l'exterior, a l'hivern qui sap si a -30°C.

Tot caminant arribem a **Кофе Хайз Newsky 7** Tel.: +7 (812) 570 4774 <http://www.coffeehouse.ru/> i desdejunem Strudel + melmelada de cirera + gelat de nata + cafè amb llet.

A les 10:00, que es quan obre el Palau Menshikov el nostre proper destí, encara ens queda una estona així que anem caminant fins a la plaça Decembristes, creuen el pont del Palau -Dvortsovi Most- i per la vorera del riu fins al palau.

10:00 Visitem el **Palau Menshikov Ouniversitetskaïa nab. 15**, Tel: +7 (812) 571 34 20 (Veure foto 31)

El Palau Menshikov va ser el primer edifici de la ciutat construït en pedra. És un dels monuments històrics i arquitectònics de Sant Petersburg. Va ser la residència del príncep Alejandro Menshikov governador de Sant Petersburg i amic del tsar Pere I. La construcció del palau és de l'any 1710. El Palau Menshikov va

ser considerat el palau més luxós de tota la ciutat. Se celebraven allí unes cerimònies oficials i assemblees d'hivern. En una finca enorme que ocupava un vast territori a la illa Vasilievski hi havia moltes construccions de fusta i de pedra. El jardí regular estava adornat amb estàtues, fonts, hivernacles. Actualment el Palau Menshikov representa un sector del Departament de la Història de la Cultura de Rússia del Museu Estatal de l'Ermitatge. S'exposen allí molts objectes únics de l'art aplicat del segle XVIII, rellotges, armes, instruments astronòmics d'aquella època i una col·lecció de pintura que conté un gran numero d'obres de famosos pintors holandesos.

Visitat el Palau Menshikov cal tornar fins a l'estació de metro Newsky Prospect aproximadament a l'altura del núm. 38 de l'Avinguda Newsky caminem agafem el bus núm. 7 i camí de la següent visita parem per dinar a **Сладкоежка** *ulitsa Mikhaylovskaya 6*, Tel.: + 7 (812) 313 4548 www.sladkoezka.com.ru el restaurant pertany a una cadena de restaurants, és per menjar plats senzills Pizzes, pastissos de formatge, de carn, de peix, etc. també te una bona selecció de dolços.

14:30 la propera visita esta a escassament 300 m. així és que caminant ens dirigim cap al **Museu Etnogràfic** *Inzhenernaya St., 4/1* Tel.: +7 (812) 570 5421

El museu exhibeix els estils de vida i cultura dels diferents pobles de la Federació Russa, es mostren vestits, objectes i fotografies, escenificacions de com vivien, no obstant les explicacions del que es mostra són millorables. (Veure fotos 12, 13, 14, 15, 16 i 17)

Amb la finalitat de no estar veient una colla d'objectes, vestits etc. sense sentit és recomanable preparar la visita per seleccionar el que es desitja veure, es pot trobar material etnogràfic corresponent a:

- Europa de l'Est i Països Bàltics
- Sibèria i Extrem Orient
- Caucasia i Crimea
- Àsia Central i Kazakhstan

Europa de l'Est i Països Bàltics

La regió és la zona històrica i geogràfica habitada per diferents pobles.

Hi han diferents subzones.

La Plana de l'Europa de l'Est que es caracteritza per la unitat territorial, clima sever, La major part del territori es ocupada per grans rius i zones bioclimàtiques.

Bàsicament hi han tres pobles: russos, ucraïnesos i bielorusos estretament relacionats en aspectes lingüístics i culturals, i que pertanyen a la branca eslava oriental del grup eslau són els més nombrosos grups ètnics en el territori de la *Plana d'Europa de l'Est*. Altres pobles eslaus que viuen aquí són polonesos, txecs, búlgars, eslovacs i alguns grups de baixa numerada assentats principalment a les grans ciutats.

Les persones no esclaves ocupen predominantment territoris perifèrics. Pobles ugrofinesos: Karelians, Izorians, Vots, Vepsians, finlandesos, saami, Komis i Komi-Permyaks viuen al nord. Pobles ugrofinesos -udmurtos, Mordvins, Mari- i ètnies turques -Chuvashs, tàrtars i bashkires- també viuen a les regions del Volga i Kama. Poble calmuc de parla Mongolic habiten al sud-est. Estonians, livonians, letons i lituans ocupen la costa oriental del Mar Bàltic de parla finlandesa.

El sud-oest i el sud de la *Plana d'Europa de l'Est* estan poblades per moldaus que lingüísticament pertany al grup romanès, gagauso de parla turca, i els grecs. . Tot i que les condicions naturals en general van afavorir la formació d'unitat ètnic-cultural a la *Plana d'Europa de l'Est*, hi ha diverses zones que es distingeixen per elements únics de la cultura material i cosmovisió.

L'Àrea Central és predominantment poblada per eslaus orientals. El tret distintiu de l'economia tradicional zona és la combinació de l'agricultura, la cria amb la caça, la pesca i la recerca d'aliment.

Hi han grups etnogràfics específics dins de cada ètnia causats per les condicions geogràfiques, factors sociopolítics i econòmics per exemple entre els russos:

cosacs, pomors, petits propietaris, etc., entre els ucraïnesos: rutens, Verjovintsi, etc. i entre els bielorusos: Polekhi.

La zona del Bàltic està poblada per pobles bàltics i grups finlandesos bàltics. En gran mesura les característiques específiques culturals de la zona va ser determinada per la seva posició en el límit entre Europa central i oriental.

La zona nord està poblat pels russos i els pobles ugrofinesos. Com a resultat de segles d'antiguitat veïnatge aquests pobles van aconseguir moltes característiques comunes en la cultura, que pel que fa als seus elements (ocupacions, assentaments, habitatge, roba, etc.) és similar a la cultura russa del nord.

L'Àrea de Volga a part dels russos està poblada per ugrofinesa i pobles turcs. La seva economia es caracteritza per la combinació de l'agricultura i la cria amb la caça, bosc apicultura, i l'artesanía.

La zona sud-occidental està poblada pels moldaus, gagausos i búlgars els elements etnoculturals contribuïxen a la formació de complex cultural comú que inclou la viticultura, horticultura, roba, etc. Jueus i gitanos resideixen a gairebé tot arreu.

Sibèria i Extrem Orient

Degut a que en temps passats Sibèria estava fora de les principals rutes comercials que en aquests dies connecten Europa amb Orient Mitjà, Àsia Central i el nord d'Àfrica feia que a l'Europa occidental no en sabéssim quasi be res.

Per contra, la Rússia medieval estava millor familiaritzada amb Sibèria perquè els comerciants emprenedors de Novgorod havien estat anant en expedicions comercials a l'altra banda dels Urals des de temps immemorials. L'obertura de Sibèria començar a finals del segle XVI, després de la famosa expedició i conquesta per Yermak. Després d'establir places fortes a les ribes dels rius Ob i Irtysh, els militars de Rússia i alguns voluntaris van fer camí a l'est de Sibèria fins al riu Yenisei, en què van entrar en contacte amb la gent tungús –també anomenats Evenks-. La connexió dels russos amb aquests nòmades de la taigà va resultar especialment forta perquè aquestes persones indígenes coneixien la

localitat molt bé i van acompanyar als destacaments de cosacs com a guies i intèrprets. Va ser a partir dels quals els pioners van guanyar informació sobre aquelles terres llunyanes, les seves poblacions i els seus usos i costums. En 1630 es va fundar al riu Lena la ciutat actual de Yakutsk, que es va convertir en una base per al moviment dels esquadrans de cosacs 'al sud-est, est i nord-est del continent. A finals del segle XVII els russos havien arribat a l'Oceà Pacífic.

La primera informació dels pobles indígenes del Nord es troba en el segle XV, en el conte de La gent desconegut i de diferents llengües a la Terra de l'Est. D'acord amb aquest curiós document, a prop del mar Àrtic, viuen estranyes tribus conegudes com els samoyedo, que "no viuen a terra ferma a l'estiu perquè al mesos d'estiu la seva pell es resseca molt, de manera que passen mesos dins de l'aigua ... "També, suposadament, hi ha "altres persones samoyedo, que s'assemblen als homes o les dones, però que no tenen caps - les seves boques estan entre les espatlles i els ulls al pit". Encara hi ha altres samoyedo, persones estranyes que moren a l'hivern: "... sempre que hagi temps de gelades es troben, sense sentit ... i es congelen a terra ... i aconseguen reviure quan el sol es escalfa a l'estiu". A més d'aquest tipus de "fantasia etnogràfica", el document conté un gran nombre de detalls importants sobre la vida dels pobles indígenes del nord de Rússia: "Aquestes mateixes persones són de baixa estatura, de cos pla, amb el nas petit; però són molt àgils i són bons tiradors i ràpids. Utilitzen rens o gossos per tirar dels seus trineus; que es vesteixen amb pells de ren i el comerç amb pells ... El seu menjar és la carn de ren i el peix. El nom genèric samoyedos es per a tots els pobles indígenes del Nord i parlen el Nentsi.

L'annexió de Sibèria a l'Imperi Rus era una part important en la història del país, que pot ser merescudament anomenat un capítol de Rússia en la crònica dels grans descobriments geogràfics. Durant un període relativament curt exploradors russos van descobrir i van obrir un territori enorme, amb molt diverses condicions climàtiques i ambientals i la població ètnicament homogènia. Més de trenta pobles indígenes habiten la regió, conservant fins avui les tradicions de la seva cultura antiga única. El el museu la part que representa els pobles de Sibèria i l'Extrem Orient ocupa dues habitacions – una dedicada al allotjament, a la forma de viure vora del mar Àrtic i a la cria de la tundra -els esquimals

asiàtics, koriaks, Chukchi i Nentsi- i l'altra habitació que representa el bestiar - criadors, caçadors i pescadors de les zones de taigà i estepes de Sibèria i del Sud de l'Orient llunya de Rússia -els Khakasses, yakutos, Buiyats, Evenks i els pobles del riu Amur-.

Els pobles indígenes d'aquesta regió -el nombre total és una mica més d'un milió- es distribueixen sobre un territori que es moltes vegades més gran que el territori ocupat pels principals països europeus. Els seus oficis tradicionals són la caça -incloent la caça marina-, la cria de rens i la pesca. A les zones estepàries i muntanyoses de l'est i el sud de Sibèria, la cria de cavalls, ovelles, camells i iacs; la cria de la ramaderia seminòmada aquí es combina sovint amb l'agricultura.

Les llengües dels pobles indígenes de Sibèria, l'Extrem Nord i l'Extrem Orient pertanyen a quatre famílies lingüístiques: la família Uralic-yukaghir, el altaiques, la Chukchi-Kam-chatkan i les famílies Eskimo-Aleut.

La família Uralic-yukaghir es divideix en tres grups: el ugrofinesa (Khanty, Mansi i saami), el samoyedo (Nentsi, Ents, selkups i N gana-sense) i la yukaghir (Yukaghirs i Chuvantsi) grups.

La família altaica consisteix en tres grups: el turc -yakutos, Tuvins, Khakasses, Altaians i altres-, els mongols -els buriatos- i els grups Tungus-Manxúria - Evenks, Evens i els pobles del riu Amur-.

La família de llengües Chukchi-Kam-chatkan es compon de Chukchi, koriaks i itelmen. Els Nivkhs i Kets parlen llengües alienes a qualsevol altre part del món.

Caucasia i Crimea

La major part del Caucas està ocupat per muntanyes. La cadena Principal caucàsica s'estén des del nord-oest cap al sud-est i divideix el Caucas en dues parts: nord del Caucas i Transcaucàsic. A través dels segles aquestes dues parts tenien molt en comú, tant en la cultura com en l'economia. Les condicions geogràfiques i econòmiques del Caucas des del subtropical fins al pol, així com l'aïllament natural de certs territoris fan que la imatge etnocultural de la regió, passi a ser complexa tan ètnica com lingüísticament.

Les col·leccions de relíquies de cultura dels pobles de Crimea i Caucas

La Cultura del Caucas i la de Crimea són les més interessants regió en matèria d'etnografia Europa. Des de la inauguració del Museu d'Etnografia van començar a haver objectes de l'art i la cultura de les ètnies caucàsica i de Crimea La primera col·lecció de l'ètnia caucàsica es va registrar al Museu en 1903. Ni més ni menys interessant que la col·lecció de l'ètnia caucàsica és la col·lecció de Crimea, que va entrar al Museu en l'Exposició de 1902.

Col·lecció del Museu

El desenvolupament de la col·lecció del Caucas estava en plena conformitat amb els objectius assignats als museus russos a finals del XIX i el segle XX i en particular a III Museu del rus Alexandre amb el Departament Etnogràfic. En l'opinió dels erudits que eren els pares fundadors dels museus nacionals, un museu que conté exposicions etnogràfiques ha de servir certs propòsits. Aquesta espècie de museu és un poderós mitjà d'arribar a una consciència nacional que presenta Rússia en la seva diversitat etnogràfica a la llum de la seva idea nacional i estatal. Els estudis dels pobles no eslaus han de promoure la investigació comparativa en l'etnografia de Rússia i demostrar l'esfera d'influència cultural i política de Rússia a l'Est.

Al llarg de la història del Museu del desenvolupament de les col·leccions del Caucas ha estat en sintonia amb aquesta faceta de la idea nacional que considera la vida real a les províncies russes com més important que l'ostentació i el predomini cultural del centre. Naturalment, el treball dels investigadors del Museu del Caucas sempre reflecteix les idees actuals en l'aprenentatge i la societat. Col·leccions dels museus són la font més important per a l'estudi de les tradicions i la situació contemporània al Caucas i Crimea com a territori distintiu amb el color històric i nacional peculiar.

Àsia Central i Kazakhstan

L'Exposició de recent obertura del museu dedicat als pobles d'Àsia Central i Kazakhstan ensenya la peculiaritat ètnica de la regió, la cultura va ser la conformació de més de milers d'anys en la interacció constant de les ciutats, les

zones rurals agrícoles i l'estepa nòmada, el que va provocar la prevalent formes d'activitat econòmica, és a dir, l'agricultura d'irrigació i la cria del bestiar nòmades o seminòmades. Agricultura, que es limitava als oasis, era la més típica de la població assentada, els tadjiks i uzbeks.

El fet que les principals seccions de l'exposició s'organitzen en principis ètnics permet mostrar el caràcter vernacle de la cultura tradicional de cada poble i posant l'accent en els complexos propis de la cultura tradicional de cada grup ètnic que es troba a l'Àsia Central i Kazakhstan. Ens mostren els rituals vinculats al cicle de vida que s'estén a través de tota l'exposició, que mostra l'etnografia de la infància -els uzbeks i tadjiks-, el casament -els tadjiks de muntanya i els turcmans-, i els ritus funeraris -el kirguisos i kazakhs-.

Les llengües dels pobles d'Àsia Central i Kazakhstan pertanyen a dues famílies de llengües, la família indoeuropea -grup iranià incloent els tadjiks- i la família altaica -el grup turc incloent els kazakhs, el Kara-Kalpaks, els kirguisos, els turcmans i els uzbeks-. Avui dia, la població aproximada és la següent: els kazakhs un total de 13,5 milions -del que 653.962 viuen a Rússia-, el Kara-Kalpaks uns 600.000 -amb uns pocs que viuen a Rússia-, els kirguisos en un total 5 milions -amb uns 30.000 que viuen a Rússia-, els tadjiks que són un total de 45 milions -amb més de 100.000 vivint a Rússia-, els turcmans uns 3 milions -amb uns 33.000 viuen a Rússia-, i els uzbeks que són uns 27 milions -amb més de 100.000 vivint a Rússia-.

La religió Islam sunnita és la de més seguidors a l'Àsia Central i Kazakhstan, les tradicions musulmanes són les històricament més profundament arrelades en la població assentada. Les pràctiques religioses dels pobles nòmades i semi-nòmades utilitzats tenen clares traces marcades del xamanisme, encara que influïdes per l'Islam.

A la sortida del museu via metro anem a l'hotel per preparar-nos per anar al concert. D'aquí a una hora a les 19:00 tenim concert en en el **Concert Hall del Teatre Marinsky** *Ligovsky prospekt 6*

18:00 anem en metro fins a l'estació Senaya i allí caminant uns -15 minuts- fins al teatre Marinsky. Ull! El Concert Hall està a uns 300 m. darrere del teatre.

Aquest edifici es va presentar el 29 de novembre de 2006, construït per l'arquitecte Xavier Fabre, ell manifesta que les característiques arquitectòniques de l'edifici van haver de integrar-se de forma natural amb elements d'aquest segle i del segle passat. Pel que fa a la tecnologia i l'acústica, la nova sala es troba al nivell de les sales de concerts millors del món, com les sales de concerts a Lucerna, Sapporo i Birmingham, Philharmonie de Berlín, Gewandhaus de Leipzig i el Disney Hall de Los Angeles. És l'únic teatre i sala de concerts d'aquest tipus a Rússia, dissenyat d'acord amb els darrers avenços tecnològics i construït a propòsit per a programació de concerts.

A l'any 2003 hi va haver un incendi al Tallers que en el 1900 formaven part de la Junta dels Teatres Imperials, i al 1917, van passar a formar part del Teatre Mariinsky, i durant més d'un segle, es van confeccionar i emmagatzemar els conjunts únics pel repertori de nombroses produccions, l'edifici va ser tant danyat que el Mestre GeGergievva prendre la decisió de construir una nova sala de concerts, conservant plenament la façana històrica que havia sobreviscut al foc. Al mateix temps, una nova façana estava prevista a l'extrem oposat de l'obertura de lloc, al carrer desembristes "com un símbol únic de l'arquitectura del segle XXI.

(Veure foto 18)

19:00 **Programa del concert:**

Richard Strauss: El poema simfònic Don Joan, op. 20.

Antonín Dvořák: Concert per a violoncel en si menor, op. 104.

Claude Debussy: La Mer, tres esbossos simfònics, L 109.

Intèrprets:

Solista: Ivan Sendetsky (violoncel)

La Jove Orquestra Mariinsky

Director: Zaurbek Gugkaev

El concert l'hem gaudit, la interpretació magnífica i l'acústica de la sala boníssima. Però el que realment ens va sorprendre i emocionar va ser el jove

violoncel·lista Ivan Sendetsky, em va recordar en Pau Casals, feia anys que no havia escoltat una interpretació com aquella, ens ha impressionar tant que us parlaré una mica d'ell.

Ivan Sendetsky es va graduar a l'escola de música de piano el 2011 (classe de SF Izmailova, Honorable Cultura dels Treballadors de Rússia). En 2014 es va graduar a l'Escola Especial de Música de l'Estat de Sant Petersburg Conservatori Rimsky-Korsakov (classe de la professora Elena Dernova i Professor Anatoly Nikitin) Orient. Actualment és estudiant del Conservatori Rimsky-Korsakov de Sant Petersburg (classe del professor Anatoly Nikitin). Ha participat en classes magistrals donades per David Geringas, Serguei Roldugin, Martti Rousi i Leonid Gorokhov. En els últims anys ha realitzat gires per Rússia (incloent un recital a Khanty-Mansiysk) i a l'estranger, amb aparicions a Ginebra, Zurich, Berna, Florència, Viena i Stuttgart. També ha actuat en un conjunt de violoncel en una sèrie de concerts organitzats per Alemanya Gartow Stiftung a Sant Petersburg i Hamburg com a part d'un projecte conjunt de l'Escola Especial de Música del Conservatori de Sant Petersburg i la Hochschule für Musik de Berlín.

Al 2014 va guanyar el 1r premi i la Medalla d'Or en el II Concurs Internacional de Svyatoslav Knushevitsky. Al 2013 va ser guardonat amb el Premi Yuri Temirkanov com el millor alumne de l'any a l'Escola Especial de Música de l'Estat de Sant Petersburg, Conservatori Rimsky-Korsakov Orient. Al 2012 va aconseguir el cinquè premi en el Pyotr Txaikovski Concurs Internacional de Joves i primer premi en el Concurs Internacional de Svyatoslav Knushevitsky (grup júnior). Al 2009 va guanyar una beca especial de la Fundació Denis Matsuev a més de ser un guanyador del premi en el VI Internacional de Nous Noms de la competència (3r premi, Moscou) i el Concurs Internacional Cambra Conjunts De Corpore (1r premi, Tallinn). En 2008 va guanyar el segon premi en el Concurs Internacional de Nizhny Novgorod. El 2007 es va fer una donació-receptor de la Gartow Stiftung i va guanyar el 1er premi en el Concurs Internacional de Tallin.

Si voleu escoltar un fragment interpretat per a ell.

<https://www.youtube.com/watch?v=HXc6UTrztZ4>

21:00 Al sortir del concert tot passejant i comentant el concert anem direcció a l'hotel i soparem en un dels molts restaurants del carrer Marata, entre restaurants, llocs de menjar, etc. n'hem comptabilitzat 32.

21:45 Sopem al restaurant **Ukrop Marata 23** és un restaurant vegetarià.

22:45 anem a l'hotel a descansar.

29/03/2015

08:30 Fem el check-out de l'hotel. Sense sorpreses, tot correcte. Demanem que ens guardin l'equipatge l'estona que anem a desdejunar.

08:45 està plovent, llàstima desitjàvem neu no pluja, que hi farem! Anem a desdejunar a **Coffeeshop Company Bolshaya Moskovskaya St., 1/3** anem caminant -està a uns 400 m.-, avui el desdejuni ha durat una hora i mitja, hem estat comentat l'estada a la ciutat, repassant les fotos i gaudint del records molt recents.

Renunciem a anar a visitar **Grand Choral Synagogue** anem amb l'equipatge, està plovent i el més important hem de deixar quelcom per veure en un tercer viatge. *"No hay dos sin tres"*

11:00 recollim l'equipatge, anem a l'estació de metro fins a l'estació Moskovskaya, d'allí el bus 13 ens porta a aeroport.

Arribem dos hores abans del vol, just el temps que recomanen, fem el check-in i creuem els dits esperant que el vol surti a l'hora

14:05 puntualment el vol LX1311 de Swiss International Air Lines surt de Sant Petersburg cap a Zurich.

Amb 1 hora de retard surt de Zurich el vol LX1956 de la mateixa companya direcció a Barcelona en arribar a el Prat un bus ens porta al centre de la ciutat i el FGC en deixa al costat de casa.

El viatge s'acabat però ens queden els records i acabar de llegir el llibre de la Montserrat Roig "L'Agulla Daurada". Ambdós són per recomanar tan fer una escapada a Sant Petersburg com el llibre. Gaudiu-los